

Abstrakt

Česká republika od roku 1989 prošla mnoha změnami, nejen v politice a ekonomice, ale zásadní proměnou prošla i společnost. V důsledku druhého demografického procesu stále ubývá úplných rodinných domácností, zároveň se během transformačního období objevily nové formy domácností, jako jsou například singles či aktéři transitory urbanites. Obyvatelstvo stárne. Spolu s urbánními procesy, jako je suburbanizace, gentrifikace či mezinárodní migrace, prošla Praha od konce socialismu změnami v prostorové diferenciaci města. Cílem diplomové práce je zjistit proměnu v rozmístění domácností v hlavním městě Praze v období let 1991 až 2011 a zjistit příčiny těchto změn. První část práce předkládá teoretická východiska zaměřená na druhý demografický přechod, procesy, jež formují dnešní město a teoretické koncepty týkající se rezidenční mobility. Empirická část pak na základě dat ze sčítání lidu, domů a bytů analyzuje změnu jednotlivých typů domácností v Praze. Podle typologie zástavby v Praze je dále zhodnocen vývoj jednotlivých typů domácností v nich s následnou analýzou závislosti mezi typem zástavby a typem domácnosti.

Klíčová slova: struktura domácností; sčítání lidu; typy zástavby; Praha